‘Vriendelijk, kleinschalig en gezellig met hoge kwaliteit’

Organisator Erik Eman blikt terug op 10 jaar CSJF

ORANJESTAD — Het Caribbean Jazz Festival (CSJF) viert dit jaar haar tienjarig bestaan. Het begon allemaal in 2006 als geesteskind van organisator Erik Jan Eman. Hij hoorde toen dat het North Sea Jazz Festival van Den Haag naar Rotterdam verhuisde. “Dat kon ik als Hagenees natuurlijk moeilijk verkroppen.”

door onze verslaggever
Alex Laclé

Eman groeide op in Den Haag en bezocht dit festival regelmatig. Hij woonde ondertussen al jaren op Aruba en droomde ervan om een soortgelijk festival, ‘met dezelfde *vibe* maar natuurlijk kleinschaliger’, hier te organiseren. Tien jaar later blikt *Amigoe* met Eman terug op jazz, kunst, en vooral veel persoonlijke aandacht en liefde voor de muziek.

Eman vertelt dat hij aanvankelijk mensen warm probeerde te maken voor een jazzfestival met dezelfde sfeer als het North Sea Jazz, maar dan op Aruba. “Maar dat kwam niet over, dus toen ben ik het gewoon maar gaan doen.” Hij vertelt dat ze bij de eerste editie van het CSJF in 2007 geen cent te makken hadden, maar wel Grammywinnaar Michel Camilo (pianist en componist) konden strikken. Het begon klein bij Cas di Cultura. “Ik zag daar een *venue* in, daar bij die rotonde. Dat zag verder niemand.” Ondertussen is het festival groter geworden en moest het enkele jaren terug uitwijken naar het Renaissance Festival Plaza, waar in september ook de tiende editie plaatsvindt.

Financiële catastrofe
Na de eerste editie was het Eman direct duidelijk. “Dit is leuk, dit is gezellig!” Financieel was het echter geen succes. “Een catastrofe, echt dramatisch”, geeft Eman smalend toe. “Maar sociaal gezien, met al die verschillende muziekanten en kunstenaars bij elkaar, was het direct een groot succes.” Ondanks de aanvankelijke financiële problemen kon Eman verder , met behulp van sponsoren en in de afgelopen jaren ook steun van de Aruba Tourism Authority (ATA).

Vriendelijk
De kracht van het festival is volgens Eman vriendelijkheid. Niet alleen van de organisatie, maar ook van het publiek en de deelnemende artiesten. “We hebben nog nooit een vechtpartij of wat dan ook gehad.” Dat komt volgens de organisator ook door de kwaliteit, die volgens hem, ‘ook al zijn niet alle artiesten even bekend’, erg hoog ligt. “Mensen waarderen wat er gebeurt.” Naast muziek kunnen bezoekers tijdens het festival ook genieten van hoge kwaliteit voedsel, met een selectie van restaurants die op het festival staan met een kraam. Kunstenaars worden ook betrokken met de jaarlijkse kunstexpo en een markt voor ambachtslieden om hun werk te tonen en verkopen.
Mede omdat het budget voor het festival altijd krap is, heeft Eman veel energie gestoken in de band en muzikanten die hij boekt. “Ik probeer alle artiesten zo veel mogelijk in de watten te leggen. Persoonlijke aandacht en liefde, dat is zo’n beetje onze kracht.” Zijn aanpak werpt vruchten af. De organisator vertelt dat het festival onder muzikanten als ‘heel vriendelijk’ bekend staat en dat het voor de organisatie in de loop der jaren steeds gemakkelijker is geworden om artiesten te boeken. Maar ook de combi van lokale, regionale en internationale artiesten valt in de smaak, iets waar Eman ook nadrukkelijk naar streeft.

Spectaculaire magie
Ondertussen heeft hij een rits indrukwekkende internationale artiesten naar Aruba gehaald. Eman refereert onder meer naar de Amerikaanse saxofonist David Sanborn die in 2009 op het podium stond. Hij weet nog goed hoe Sanborn spontaan meespeelde met de twaalf getalenteerde dames van Anacaona en samen ‘spectaculaire magie’ brachten. De wens van Eman om zijn held, bassist Marcus Miller, te strikken, ging in 2010 in vervulling. De daaropvolgende jaren konden andere grootheden zoals Angie Stone, Eddie Palmieri, Richard Bona en Raul Midon van zijn wensenlijst afgestreept worden. Een optreden wat Eman nog goed voor de geest staat is het optreden van de Nederlandse saxofonist Candy Dulfer. De organisator vertelt dat ze haar eerste optreden zelf omschrijft als ‘één van haar beste optredens ooit’. “Dat is heel fijn om te horen, het zijn dingen die je bij blijven.”

Toekomst
Op de vraag wat de toekomst brengt, reageert Eman dat ze al artiesten aan het boeken zijn voor volgend jaar. Namen wil hij nog niet noemen ‘want we hebben nog geen bevestiging’. Maar dat het doorgaat, staat voor hem vast. Ook al loopt het driejarige sponsorcontract met ATA dit jaar af, hij gaat er eigenlijk vanuit dat ook volgend jaar ATA met geld over de brug komt. Veel groter wil hij echter niet worden, want dan verandert de sfeer.
Het CSJF is in de loop der jaren uitgegroeid tot meer dan alleen jazz en heeft nu duidelijk ook een *latin flavor*. Eman hoort dan ook wel eens de opmerking dat de naam van het festival aangepast moet worden. “Want mensen zijn een beetje bang voor jazz”, legt hij uit. “En dat is misschien ook wel zo, maar ondertussen heeft het wel een naam opgebouwd.” Jazz is en blijft bovendien toch de rode draad door het festival. Naamsverandering zit dus niet in de planning. Wel wil Eman het logo een beetje aanpassen. “We zijn bezig met de huisstijl.”

Een deel van het CSJF-team dat jaarlijks het festival organiseert.

Candy Dulfer live op het CSJF-podium in 2011.

Het tiende Caribbean Sea Jazz Festival wordt gehouden op 23 en 24 september in het Renaissance Festival Plaza met optredens van onder meer Kool & The Gang, Unity: Tony Succar ft Jon Secada, Izaline Calister, Dumpstaphunk, Frankie Yanga en Franklin Granadillo Jazz Orchestra. Kaartjes en meer informatie zijn verkrijgbaar op caribbeanseajazz.com.